

[Tinning]

rigtig blevet til noget for alvor. Det siger noget om, at selvfølgelig fortsætter man mekaniseringen og rationaliseringen – det er man nødt til – og det siger også noget om, hvem det går ud over.

Jeg kunne godt tænke mig at sige lidt mere om landbrugsuddannelsen. Det er som bekendt sådan, at de, der ikke har ungdommen med sig, har fremtiden bag sig. Det er vel sådan, at hvis vi overhovedet skal forsøge at sige noget, som er bare en lille bitte smule om ikke langsigtet så dog fremadrettet, så er vi nødt til at diskutere de vilkår, vi lægger for uddannelsen af de kommende landbrugere og dem, der har deres fremtidige arbejde inden for landbruget.

Dér synes jeg faktisk, det var bemærkelsesværdigt, at den radikale hr. Ole Vig Jensen uden videre kunne slutte, at der vistnok var enighed med regeringen om den del af beslutningssforslag nr. B 35, der omhandler uddannelse og beskæftigelse. Det håber jeg i hvert fald ikke er tilfældet – det kan godt være, det ikke er til at finde ud af i dag, men så må vi forsøge senere – for der står faktisk dér, at jordbrugsuddannelserne fortrinsvis bør placeres og udbygges under de frie skolars lovgivning.

Man kan sige, at én ting er, at det ville være temmelig meget i modsætning til den politik på EFG-området, regeringen har formuleret – det er dog til at leve med, at regeringen er lidt modsætningsfuld; det er vi temmelig vant til – men det, som er værre, er, at hvis ikke vi får en udbygning af EFG-uddannelserne inden for jordbrugsområdet, så får vi ikke den bedre kontrolmulighed med lærepladserne, som er nødvendig, så får vi ikke de bedre organiseringsmuligheder for de kommende arbejdere inden for landbruget, som er nødvendige, og så får vi ikke forbedret især de unge kvinders mulighed for at finde beskæftigelse inden for det her område. Det er nok så afgørende.

Til sidst blot lidt om den økologiske side af sagen. Jeg synes, det var helt fint at høre landbrugsministeren erklære, at det meste af det, jeg havde sagt, sikkert var rigtigt. Ja men det var fuldstændig og uafviseligt korrekt, naturligvis. Men det er ikke nok at sige, at det sikkert er rigtigt, for det drejer sig ikke om, hvorvidt landmanden nu bruger – det var eksemplet – mere gødning, end det er nødvendigt. Der er selvfølgelig ikke nogen,

der bruger mere gødning, end det er nødvendigt, men sagen er, at hvis man har en produktion, hvormed man forringer jordens frugtbarhed, så får man også en produktion, hvortil man skal bruge mere og mere gødning for at få det samme udbytte. Det er en dokumenteret og velkendt kendsgerning. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi får konkretiseret dette, at regeringen vil støtte en øget forskning – altså ikke bare en forskning – men en øget forskning i økologiske produktionsmetoder. Det kunne passende gøres inden for den overordnede ramme, som hedder langsigtet landbrugspolitik.

Larsen-Ledet (RV):

Hr. Bjørn Poulsen var inde på, at det radikale venstre gik storlandbrugets ærinde; det var i forbindelse med vores forslag om at konjunkturregulere amtsbeskatningen.

Jeg vil gøre hr. Bjørn Poulsen opmærksom på, at der er masser af små landbrug, som nu er i den situation, at de skal låne penge for at betale de faste skatter, og det gør de i kapitalistforskrækkelsens navn. Derfor har vi de skatter. Derfor mener jeg, at det er at gå retfærdighedsprincippets ærinde, når vi har fremsat dette forslag.

Det andet, hr. Bjørn Poulsen spurgte efter, var fællesnævneren mellem de seks partier. Der kan jeg nævne gældssaneringsordningen, den negative indkomstskat, akkordordninger, afskrivninger og spørgsmålet om at lette formueskatten for fysiske erhvervsaktiver. Det er nogle af de områder, hvor der er sammenfald i holdningen.

Hr. Bjørn Poulsen var også inde på spørgsmålet om, at det var mærkeligt, at vi ikke var gået ind for en eller anden værdistigningsbinding. Der kan jeg sige, at i de finansieringsforslag, vi har lagt på bordet, ligger der egentlig delvis en værdistigningsbinding, både når det drejer sig om indeksobligationer og om jordbank. Der ligger det sådan, at vi afgiver en del af værdistigningen til dem, som på de områder måtte låne penge ud til landbruget. De får altså andel i en værdistigning. Skal der derudover være tale om værdistigning, skal vi i hvert fald først være sikre på, at vi har indtægter. Det er helt uacceptabelt for landbruget på nuværende tidspunkt at tale om værdistigningsbinding. Vore ejendomspriser er helt i bund på nuværende tidspunkt, og vore indtægter er meget